

[Finansministeren.]

2, mere er af ligningsmæssig art end egentlig et spørgsmål om ændring af vor lovgivning.

Af det, jeg har sagt, vil det formentlig fremgå, at jeg ikke kan gå ind for forslaget i den skikkelse, det her har. Som allerede nævnt er jeg imidlertid indstillet på at se nærmere på alle såkaldte fidusmuligheder inden for skatteområdet; det gælder naturligvis også spørgsmål af den art, venstresocialisterne her er inde på, og jeg er rede til at forhandle spørgsmålet og de problemer, der er rejst, i folketingets skatteudvalg.

Grünbaum: Det er jo rigtigt, som finansministeren har sagt det nu, at han har lovet i folketingets ligningslovsudvalg, som vi kalder for skatteudvalget, at vi får en drøftelse af alle de problemer, der er forbundet med skatteunddragelser via selskaberne.

For så vidt kan man sige, at det forslag, der foreligger her, er overflødigt. Vi vidste i forvejen, at vi i udvalget skulle drøfte disse ting. Men jeg skal da ikke besvære mig særlig over det. Der er i dag en vældig interesse i offentligheden omkring disse problemer, og så kan det vel også være naturligt, at man drøfter dem her i folketinget. Men jeg regner altså med, at vi i det folketingsudvalg, som har med skatterne at gøre, får det materiale, finansministeren har lovet os. Jeg forstod, at vi skulle have det i løbet af denne uge; jeg ved ikke, om det kan lade sig gøre.

Jeg vil gerne have lov til at fremhæve, at spørgsmålet om den skattespekulation, der foregår ved, at man overfører underskud fra de såkaldte tomme aktieselskaber eller underskudsselskaberne til andre selskaber, er noget, vi naturligvis må interessere os meget stærkt for, og det har jeg også forstået at finansministeren gør. Det er forargeligt, at man kan tage et sådant dødt selskab, der har et regnskabsmæssigt underskud, som naturligvis også kan være reelt nok, og så bruge det ikke til gavn for de mennesker, der har drevet det pågældende selskab, og som altså har fået dette underskud og tabt nogle penge — de får måske nok lidt kom-

pensation, når de sælger dette såkaldte tomme aktieselskab til et andet selskab — men i virkeligheden som gevinst for de mennesker, der laver disse transaktioner med at opkøbe de såkaldte tomme aktieselskaber. Det synes jeg alle må være interesseret i at få sat en stopper for i så vidt udstrækning, som det overhovedet er muligt at gøre det.

Her kan man så diskutere, om det er ad skattevejen, eller det er ad aktieselskabslovgivningsvejen, det skal ske, altså om det er aktieselskabsregisteret eller det er ligningsrådet osv., der skal tumle med disse sager. Det bliver vel nok begge måder, man må angribe disse problemer på. Jeg synes i hvert fald selv, at den særlige beskyttelse, der ligger i aktieselskabsloven over for selskaberne eller de personer, der er med i selskaberne, nemlig at de ikke hæfter personligt, men at man kun hæfter med den aktiekapital, der står i firmaerne, må føre til et særlig stærkt krav om, at denne aktieselskabskapital virkelig er til stede. Mon det ikke er her, vi har noget, der er forkert, idet man i vidt omfang her i landet tolererer, at selskaberne stadig befinder sig i aktieselskabsregisteret, til trods for at den aktiekapital, de blev indregistreret med, for længst er tabt?

Nu er jeg enig med finansministeren i, at det kunne være meget forkert, hvis man alene lod aktiekapitalen være afgørende for, om et selskab fortsat kunne være registreret i aktieselskabsregisteret eller ej. Der kan være det unge selskab, som er ved at arbejde sig op, og som ikke rigtig kan klare sig, men senere klarer sig udmærket. Men dertil vil jeg sige, at dette selskab jo i hvert fald er i gang, det arbejder jo, og det vil sige, at aktieselskabsregisteret her kan konstatere, at det er en arbejdende virksomhed, den er reel. Men hvis aktiekapitalen ikke er til stede eller en væsentlig del af aktiekapitalen er tabt og man kan konstatere, at virksomheden heller ikke arbejder, så mener jeg i hvert fald, at det er et problem for aktieselskabsregisteret. Jeg ved godt, at der er